

Csontos János: A The New York Times megrögzött el?ítélete

2016 január 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Elismerte a The New York Times újságírója: tényállításával ellentétben nem tudja bizonyítani, hogy magyar börtön?r szexuális indíttatásból szír menekült n?t bántalmazott volna.

Az amerikai újság ugyanakkor nem óhajtja beismerni és hasábjain közzétenni, hogy mer? elítéletesség?l megrágalmazta hazánkat.

A magyar kormány azonban, amely a jelek szerint avítas módon demokrata elveket vall, hisz a sajtótisztességben és nem híve a kritikátlan tekintélytisztületnek. Kovács Zoltán kormánybiztos szerint további jogi lépéseket tervez a valótlán állítások miatt, amennyiben a lap rövid időn belül nem tesz eleget a korrekcióra vonatkozó kérésnek.

The New York Times

Az ominózus cikk szerint egy szíriai nőt állította, hogy egy magyar börtönőr súlyosan bántalmazta, mert elutasította a közeledését. A hölgy nyilvánvalóan hazudik, mert börtöneinkben kizárólag felnőtt férfiak voltak és vannak idegenrendészeti őrizetben: ezt az amerikai kollegina egy gyors ellenőrzéssel vagy e-maillal is lecekkolhatta volna. De nem csekkolta le, mert elítéletességében ezt a vad pusztai magyarokról nagyon is el tudta képzelni. Ám az ő hibáját a lapvezetés is körömszakadtáig védelmezi, s ez már nem szakmai botlás, hanem jogi kérdés: ha az önkéntes helyreigazítást nem lépik meg a hitelességvesztés és presztízsveszteség elkerülésére, akkor egy milliárdos nagyságrendű jóvátétel talán kellően elrettentő lehetne a jövőbeli potenciális rágalmozásokra nézve.

Katrin Bennhold, a cikk szerzője kitar a cikkben általa leírtak mellett: szerinte „a menekült szíriaiakat érő szexuális erőszakról írt cikk elején megemlített magyarországi eset az egyik fogva tartó központban fordult elő”, és erről az áldozat lánytestvére számolt be, aki szemtanúja volt a történeteknek. Az újságíró további részleteket nem tudott mondani, így azt sem, hogy a nő pontosan hol és mikor verték meg. Ezt azzal magyarázta, hogy „a muszlim nők nehezen nyílnak meg”.

A magyarországi eset szemtanúja sem magát, sem a testvérét nem kívánta azonosítani; így aztán akár az ujjából is szophatta. „A szíriai nők attól félnek, hogy ha az ehhez hasonló történetek kiderülnek, akkor a családjuk és közösségük könnyűvérűnek bélyegzi őket, így komoly retorziókra is számíthatnak. (...) Pedig a szíriai asszony szerint a testvérét Magyarországon csak megverték, nem erőszakolták meg” – írta Bennhold a Vs.hu hírportálnak. Ugyanakkor elismerte: „természetesen ezeket a sztorikat nem tudja leellenőrizni”.

Összegezzük: a muszlim kultúra sajátosságai, a sztorik ellenőrizhetetlensége, illetve a források védelme az amerikai sajtóerkölcs szerint együttesen eredményezi, hogy bizonyítékok vagy akár tények nélkül is bárkit meg lehet rágalmozni – ez esetben kollektíven a magyar büntetés-végrehajtást, áttételesen tehát a magyar államot. A nagy jogvédő buzgalomban ilyesmi a honi sajtóban is előfordul: egy minapi riportban egy „Keleti pályaudvari” szíriai nőről számolt be, hogy miután átmászott a szerb–magyar határon a kerítés alatt(!), két magyar egyenruhás

elvitte a bokrok közé megrögzölni.

A forrás, a szavahihetőség kérdése nagyjából itt is ugyanilyen: az ellenrizhetőség szóba sem kerül. Míg azonban a határ menti bokrok magyar rendreiről büntetlenül lehet összevissza hazudozni, a magyar börtönőrök, fájdalom, nem: sem az állítólagos áldozat, sem az állítólagos női szemtanú nem tette be ugyanis a lábát magyar börtönbe.

A jó szándékú hazugság is hazugság, úgyhogy csak egyet lehet érteni a CÖF felvetésével: a Társaság a Szabadságjogokért, a Helsinki Bizottság és más harsány liberális jogvédő szervezetek ne alkalmazzanak kétség mércét. Ha a magyar börtönviszonyok miatt Strasbourgba rohangálnak feljelentgetni, most álljanak ki a megrágalmazott magyar börtönőrök mellett: a penetráns The New York Times-ügyben ne hallgassanak, mint a kuka. Pláne, hogy a fiktív történet egyik motívuma, a nők elleni erőszak idközben az európai politika fódorába került: a zabolátlan menekültszilveszter láttán immár Angel Merkel asszony is hátraarcot csinált a Wilkommenskulturnak, csalódott bennük, sőt undorodik tőlük – s bármilyen vonzó a szimmetriakedvelők számára, ha a migránsok általi erőszakot a migránsokon elkövetett erőszakkal lehetne ellensúlyozni: a tényeket nem lehet megrögzölni.

Szilveszterkor lejárt a szerzői jogi moratórium, amíg a jogtulajdonos bajor állam blokkolhatta a Mein Kampf kiadásait: mostantól bárki megjelentetheti. A németek kritikai kiadással mennek a „szabad vásár” elébe. A jegyzetapparátus kétszer annyi lesz, mint maga a hitleri szöveg, mondván: annyit hazudozott, hogy rendre helyre kell tenni. Ha a The New York Times esetében is ezt a módszert követnénk, és minden lapszámnak volna ilyen aggályos kritikai kiadása, a Jenki postások sérvet kapnának, amíg az újságot kiszállítanák az elfizetőkhez...

www.magyaridok.hu - Csontos János

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló